

**Hozzászólás Szekrényi Béla
„Vízgazdálkodási index“ c. dolgozatához**

JÁRÓ ZOLTÁN

Erdészeti Tudományos Kutató Intézet, Budapest

A hazai erdőgazdálkodásban régen megállapított igazság, hogy az állományok fejlődése a rendelkezésre álló vízzel van kapcsolatban. Fokozottan érvényes ez az Alföldön, ahol elsősorban a talaj víztárolása és a talajvíz mélysége a döntő.

Fentiekből következik, hogy mindazok a talajvizsgálati módszerek, amelyekből következtetést vonhatunk le a vízgazdálkodásra, összefüggésbe hozhatók a fajta-megválasztással és a fák fejlődésével. A kolloidszegény homokoknál az Arany-fée kötöttségi szám és az ötórási kapilláris vízemelés nem jellemzők, viszont a h_y , a ké-órás kapilláris vízemelés, az agyag és a humusztartalom együttese jól használható. Az utóbbiak és a fák telepíthetősége, illetve fejlődése között szoros korrelációs kapcsolat áll fenn, természetesen csak a többi termőhelyi adottság azonossága esetén.

Tekintettel arra, hogy Szekrényi Béla vízgazdálkodási indexét a h_y értékre alapozza, a fent tárgyalt kapcsolat erre is érvényes. Amennyiben a talajvizsgálatoknál alkalmazást nyert, úgy az elemzési adatok közt szükséges ennek számszerű feltüntetése, hogy ne kelljen a gyakorlati szakembernek kiszámításával foglalkoznia.

A talajszelvény közepes vízgazdálkodási indexénél ugyanazon észrevételek meülhetnek fel, mint valamennyi többé-kevésbé mechanikus összegezésnél. A tulajdonképpeni termőréteg vastagsága, a kedvező vagy kedvezőtlen rétegek mélységeli elhelyezkedése, szerkezeti állapotuk nem jut kifejezésre. Talajhiba nélküli horoktalajnál a fás növényzet az ültetés utáni második évben már 1,5—2 m-es rétetget behálózik, és a csemeték az 50 cm-nél elhelyezkedő jobb rétegeket ugyanúgy hasznosítják, mint a 150 cm mélyen levőt. Továbbá a homoktalajoknál a szerkezeti hatások kisebb jelentőségűek. Ezért a fás növényzet vonatkozásában az összegezésekből nyert adatok a szélsőségek elhatárolásában jól beváltak. Semmivel sem kisebb a hibalehetőség, mint pl. a mezőgazdaságban alkalmazott műtrágyázásnál a tápanyagmeghatározásoknál nyert.

Erkezett: 1957. május 20.